

ROZSZAFOWANIE (2) *sb n*

Oba o prawdopodobnie jasne (tak w rozszafować); oba a jasne, e pochylone.

sg N rozszafowanie (2); -é (1), -(e) (1). ◇ [L rozszafowanie.]

Sł stp, Cn, Linde brak.

1. [Wyznaczenie (o czasie); przen:

Wyrażenie: »rozszafowanie zupełności czasow«: ktore [upodobanie swe] iawnie włożył w nim [Bóg w Chrystusie]/ w rozszafowaniu zupełności czáfow/ áby náprawił wzyłtki rzeczy w Chryftusie/ ktore fá ná niebie/ y ktore ná ziemi/ w nim. Leop 1575 Eph 1/10.]

2. Wydanie pieniędzy (1) : Erogatio, Distributio – Widatek, rozszafowanie. [...] Ut erogatio pecuniae Calep 372a.

3. Roztrwonienie, zmarnowanie [czego na co] (1) :

Wyrażenie: »majątności rozszafowanie« (1): [grzechy przeciwko siódmemu przykazaniu] Máiętności ná zbytki rozszafowanie. LatHar 117.

4. [O urzędnikach: wyznaczenie, mianowanie [kogo]: Po trzecie braciej proponował o rozszafowaniu Katechistów i ministra jednego, którzy miejsc potrzebowali. AktaSynod III 46.

rozszafowanie na co: Nazajutrz stało się rozszafowanie ministrów na miesca. AktaSynod III 69.]

Synonim: 2. wydatek.

Cf ROZSZAFOWAĆ

JR, MN